

VESNA

Tamo, gdje penušanjem opijaju vali
i more razbija vječne kipove svoje,
tamo, gdje sirene pjevaju
uz mirisne alge i muziku harti,
vjetrovi stvoriše tijelo tvoje.
Tamo, gdje ptice radosno lete,
beskrajne oči tvoje bdiju
na poljima cvjetnim
latice narcisa ljepotu tvoju kriju.
Tvoj osmijeh razbija drvo života
i budi rađanja nova,
što klicaju tebi
o boginjo breskrajnih proljeća,
boginjo mojih snova.
I dalje nek plovi tvoj lik
po vječnom kristalu u odsjaju nerazorive pjene
i dalje nek tvoje oči bdiju nad poljima svjetnim
i valovi uzalud na obali života tvog nek se pjene.
Budi sretna!!!
Neka ti ljubav ne sruši netaknuto proljeće.

MILADIN MACANOVIĆ
GRADIS, ŽELEZOKRIVNICA

ANA

Sjećam se...
Izgledala je divno,
izgledala je tako nevino.
Još se i sad sjećam
dva naga tjela,
odsaj zviježda,
miris ljubavi
i poljskog cvijeća.
Mislio sam,
da ni Venera nije ljepša,
držeci je u naručju
lizao sam rosu s njenih usana
gledavši bjelinu njenih grudi
umirao
lagano, poput njenog uzdaha.
Bilo je ludo,
divje mladenački.
Zapalivši strast
gubeći razum
stopila su se tjela.
Mislio sam djevica...
Oh, kako sam se prevario.
Znala je ona mnogo toga.
I samo su uzdasi tiho
šušali kroz noć...
uz miris ljubavi i poljskog cvijeća.
A izgledala je tako nevino.

MILADIN MACANOVIĆ
GRADIS, ŽELEZOKRIVNICA

REŽIM

Pršou sem dam
bil sem nalit
fotr je začel vpit
aaaaaaaaaaaaaa
spet mi teži
kakšen je to režim
aaaaaaaaaaaaaa
tolk nam teži
folk mi smo ogroženi
nej nas pustijo
mi jim nč ne težimo
aaaaaaaaaaaaaa
hočmo boljše življenje
življenje življenje
življenje življenje

ŽIKA MILOŠEVIĆ

Ljudi što se boje smrti

Kad na mrtvom putu
ostanu ljudi što se boje smrti
posustanu ptice...
i zgrče se vode,
i slomi se oblak,
i prolomi se zrakom vrisak,
vrisak strave zaustavljen
u težini snova,
vrisak mržnje zaustavljen
u zamršenim kosama,
vrisak,
vrisak na mrtvom putu
gdje ostaju ljudi što se boje smrti...

MILADIN MACANOVIĆ
GRADIS, ŽELEZOKRIVNICA

ON

On raste, raste, raste
dok ne poraste.
On živi, živi, živi
dok ne krepa.
On pije, pije, pije,
dok se ne opije.
On plače, plače, plače
dok se ne isplače.
On.

ŽIKA MILOŠEVIĆ

ŽIVČNOST

Ta song pišem
da nam več živčn
sm živčn živčn
še zmeri sm živčn
pa spet živčn jeee

ŽIKA MILOŠEVIĆ

Glupi odgovor, glupo pitanje

Sin:
Tata, što ja žderem?
Tata:
Pa da ne crkneš od gladi, mili moj.
Sin:
Pa ne žderem valjda zato da ne crknem.
Tata:
Da, sine, takav je taj život.

ŽIKA MILOŠEVIĆ

PA KO SAM ZAPRAVO JA

Ponekad poželim, da znam
pa ko sam zapravo ja?
Možda usamljeni romantik,
putnik neba ili nešto treće.
Ne, ne...
Ja sam samo propali pjesnik.
Da ubogi pjesnik,
kojeg život i smrt progone istom
sjenovitom upornošću.
A netko će možda i znati, da nisam pleo vijence krvave,
da sam se borio s porugom na usnama.
Moje se svijetlo gasi
i ostavlja me opet samog.
Pa ipak
molim vas
recite mi bar vi
pa ko sam zapravo ja?

MILADIN MACANOVIĆ
Gradis, Železokrivnica